

ומהולל וכו' אחי שפיר ושחתי' סרב ז"ל ומשחתי' סרמיו ז"ל וקי' סרמיו ז"ל הוא על מונח שחתי' סר' ז"ל דכאלי' יש כגל וכודתי' סבוא על סדר המדרגות שכח סכאלי' כולל אביע' ומקרא כעשים דאלי' ומשנס ביזירס וכו' ובמ"א אומר דחורה שכחכ הוא כז"א דאלי' וחורה שכע"ס הוא כנוק' דז"א דאלי' ועל זה מתרץ דמק' הוא כעכ"י דז"א דאלי' וכו'.

שאלה מ"א

וז"ל נחתי לבי להקור על מ"ש כחתי' דרושי ר"ס א' דכאבות הקנו זכירה וכתיבה ונגבו' זכירה לכד וכבוד' כתיבה לכד ובשים שלום זכירה וכתיבה ב' כי כאבות זכירה אינה חוזרת על ספר וכתיבה חוזרת על ספר ובשים שלום זכירה וכתיבה חוזרת על ספר ונגבו' וכבוד' זכירה וכתי' אינה חוזרת על ספר ג' כי כאבות אנו מחפלים עלינו ונגבו' על כל העולם סחם וכבוד' על בני בריחך ובשים שלום לנו ולכל עמך ישראל ד' מה לנו לשאל על הזכירה אחר שאנו שואלים על כתיבה שהיא עיקר ד' מה ענין זכירה לח"ס שאנו סומכים לה ונאמן אהם לכהיות מתים ע"כ יע"ש ועוד יש לשאל ח' דכאבות ובשים שלום הזכירה וכתיבה היא בלשון חסי' ונגבו' הזכירה אינה בלשון חפילה וכבוד' כחתי' היא בלשון חפילה ד' דנגבו' למה נקט יצוריו ולא כרואיו וגל עשיו ו עוד למה נקט כרחמיו כזו הכרבה משא"כ בשאר ברכות ו דכבוד' למה נקט לחי"ע ולא לחיים לכד בשאר ברכות ו ועוד למה נקט בני בריחך ולא בניך לכד או בריחך לכד ו י"א ועוד דכשים שלום אנו אומרים עמך ישראל ולא בני בריחך ו י"ב ועוד למה הקנו זכירה בנגבו' וכתי' כבוד'.

תשובה

ע"ש מה שחתי' סרב ז"ל וכרואה ירחא דס' דכריס לרורים והחומים ולכריס ביאר' וס' יאר עינינו כחורחו כ"י ונראה לע"ד דכוננו ז"ל הוא דכז"א יש לו מ' מלך פנימיות שהוא נשמות ומלך חיצו' שהוא חיות העולמות וזהו סוד זכירה וכתי' שהם חוי"ב דז"א זכירה מלך כחמד וכתי' מלך הנבו' ואנו מחפלים בזכריו שימך חיים לנשמותיו מלך פנימיות וככתיבנו אנו מחפלים שימך חיים לנשמותיו מלך חיצו' ע"כ, כזה יחורץ קי' ח' דכאבות תקנו זכירה וכתי' וגם יחורץ קי' ג' דמה לנו לשאל על הזכירה אחר שאנו שואלים על כתיבה כע"ס הוא כאמור דה"ל לחודים קאי וכאן לחי"ק דוס לכתי' נשמות זה לכתי' גופות.

כתב

עוד ז"ל דזכירה דמלך כהסד הוא ע"י היסוד כריח קודש שממנו יולאוח הנשמות ומחגלה חסד כפומח דאמה שמס' חולאוח חיים, והיות לנשמות הוא מלך הבינס וגם זה ע"י היסוד הנק' ספר החיים ע"כ, במל' מלשון א' דזכירה שהיא חיות לנשמותיו אין אנו לריכוס להזכיר מס יסוד דבורתי שהוא פ"י כיסוד שמס' יולאוח הנשמות וממנו חולאוח חיים אבל לענין חיות גופיתו שהוא נמשך מבינה סיה ס"ד לומר שלא סיה ע"י היסוד מדקאמר וגם זה ע"י היסוד הנק' ספר החיים, וזהו יחורץ קי' ג' כי כאבות זכירה אינה חוזרת על ספר דכונס כמ"ס ועוד נראה לע"ד דכונס סרב ז"ל הוא היסוד דדטורא נק' זכור ויסוד דנוק' נקרא ספר וה"כ בנשמות שהוא בפנימיו' סה' דוכר' אנו מזכירין זכריו שהוא זכור בריח קודש, ובגופיתו שהוא חיצו' שהוא נוק' אנו מזכירין ספר שהוא יסוד דנוק', וכ"א מאלו ב' מיני חיות שימסו ע"י ב' יסודות וכו' אחי שפיר דזכירה אינה חוזרת על ספר וכתיבה חוזרת על ספר דזה יסוד דדבור' וזה יסוד דנוק'.

וכתיב

עוד ז"ל דכתי' הוא בינה גופא דהכמה וענין ככתי' הוא החצות הדברים כדמיון הכתי' ע"כ יע"ש ומל' דכבינה היא גופא וכתי' לנבי הכמה דמסה אוחו וכדמיון זה נוכל לומר ככ"י והג"ח דז"א שהם פרטו' חיצו' וחמלעני ונודע דפרטוק ככ"י נקרא נוק' כמ"ס סרב ז"ל ככ"י ופרטו' חג"ה נקרא' ז"א ונכ"י הוא מלכוס לחג"ה וא"כ נחל' דחג"ה הוא זכירה ונכ"י כתי' וכחכ סרב ז"ל דברוס ר"ס דכריס אנו עסוקין בקו שמלל וא"כ נבו' הוא זכיר' וכוד הוא כתי'.

זכור

יחורץ קי' ח' וי"ב דנגבו' זכירה לכד וכבוד' כתי' לכד יען דאלו סב' ברכות הם נגבו' וכוד דוס זכירה וזה כתי', וכחכ עוד לקוין דנוס' ככונס מי לחיך וכו' שהוא זכר כרחמיו לנשמות להחזירם לחיים כנגול כע"ס וכו' נחמ' אלזינו כי נס יסיה ח"ס ע"כ יע"ש וכו' יחורץ קי' פ' דמה ענין זכירה אלל ח"ס וגם יחורץ קי' ז' דלמה נקט יצוריו ולא כרואיו ולא עשיו דכע"ס הוא דכיון דכרבה זו היא כתיבה שהוא פרטוק חמלעני ונודע דפרטו' חמלעני נקרא יצירה לכך נקט יצוריו וגם יחורץ קי' ח' דלמה נקט כרחמיו וכו' כי נודע דפרטו' חג"ה נקרא ח"ס כמ"ס כע"ס ככ"י ע"כ יע"ש נס נודע מ"ס סרב ז"ל דג' כתי' הם חסד דיון ורחמים חסד שהוא קו ומין הם חסדים פשוטים נבו' שהיא קו שמלל הם דיוס בבורים ח"ס שהוא חמלעני הוא רחמים שהוא ממוג וח"כ עסה שאנו עסוקים כתיבה שהוא ח"ס אנו אומרים ברחמיו. אח"כ אנו אומרים וכתיבה לחיים עובים כל בני בריחך וזו היא בברכה הודאס שהוא כבוד ור"ל שהוא חסד הנשמות זכרה להחזירם כנגול אנו מחפלים שיכחו ככ"י שהוא סוד הכתי' לחיים עובים וסוד דנודע דכל אחיות הקל"י הוא ככ"י דסיניו סוד כסוד כל היום דוס נלח כסוד סולל לקי כרבה יסוד יש ב' נקבים ח' עוב וח' דע לכך אנו מחפלים שחיים שחן לחלו הנשמות המנגוללות שיהיו מלך העיני ולא מלך סרב כדי שיוכלו להחין וכו' יחורץ קי' ט' שאנו מוסיפין כבוד' חיים עובים וגם יחורץ קי' ז' דלמה נקט בני בריחך דנודע ע"י נקרא בניס כמ"ס וכל בניך למודי' ה' שסס ע"ס ויסוד נקרא בריס וח"כ עסה שאנו עסוקים ככ"י לכך אנו אומרים בני שסס ע"ס בריחך שהוא יסוד בריח קודש.

יעוד

נלע"ד כשאלו הנשמות חוזרות כנגול ככ"י נקרא יסוד כמ"ס כע"ס ככ"י ע"כ (יכיו ישראל כניל) וזה

אומרו

שאנו הנשמות הם בני בריחך שהם ישראל.

וגם

יחורץ קי' ג' שכאבות אנו מחפלים עלינו ונגבו' על כל העולם סחם וכבוד' על בני בריחך ובמ"ש ח"ס

דכאבות אנו מחפלים עלינו היושבים פה כע"ס ונגבו' וכבוד' אנו מחפלין על הנשמות המנגוללות וגם יחורץ קי' ב' דנגבו' ודוד' הזכירה וכתי' אינה חוזרת על ספר דאין אמתו מחפלים עניסם שימסך סב' מיני חיות שהחפלינו עליהן אלא אהנו מחפלים על אחס הנשמות העתידות לבא כנגול מסוד סחג"ח שיכחו ככ"י שהיא סוד ככתי' לחיים עובים כמ"ס וגם יחורץ קי' ז' דכאבות ובשים שלום הזכירה וכתי' היא בלשון חפילה וכן ככתי' דוד' אלל כזכירה דנגבו' אינה בלשון חסי' כע"ס הוא דהזכירה שהיא ככתיבה הנשמות כנגול זה נעשה מאליו יח' כרחמיו סרבים אך בשאר לריך חסי' אח"כ אנו אומרים כשים שלום ובספר חיים ואלו מזכירין זכירה וכתי' כספר הפעם הוא כיון דעסה הוא כזיווג ומשפיע יסוד דדטורא כיסוד דנוק' וכל אוחו הפפע אשר נשפע מא"ח לז"א מסוד זכירה וכתיבה כן עסה נותנס לנוק' כיסוד שבה כנוק' ספר החיים כמ"ס ולכך אנו חוזרים להחפלי עסה שיסיה זכירה וכתיבה אשר החפלינו שיסיה עסה כיסוד דנוק' כספר החיים וזה אומרו נוכר ונכחכ לפיך כנודע דלפניך היא כנוקב' כמ"ס סרב ז"ל על פ' כי יקרא קו לפור לפניך וגם זהו אומרו אמתו וכל עמך ישראל ר"ל שאנו מחפלים כין על אחס חיים שלנו שהחפלינו כאבות כבוד זכירה וכתי' ובין על מה שהחפלינו על הנשמות המנגוללות שיסיו כולם כספר החיים והשלום שהוא יסוד דנוק' קדישא דז"א וכו' יחורץ קי' ב' דכשים שלום הזכירה וכתי' חוזרת על ספר שהוא כיסוד דנוק' כמ"ס וגם יחורץ קי' ח' דכבוד' אנו אומרים בריחך ובשים שלום עמך ישראל לרמוז דכבוד' הוא ככ"י כמ"ס וסוף לומר בני בריחך.

שאלה מ"א שאלה

מ"א חמ"ה חמ"ה

מ"א חמ"ה חמ"ה

מ"א חמ"ה חמ"ה